

ikke undlade at nævne, at Dr. Thalbitzer siger rent ud, at i hvert Fald § 227 helt burde stryges, slet ikke burde være der.

Der er i §§ 236 og 237 Tale om utugtige Skrifter. Ja, jeg vil gerne udsætte en lille Præmie for ærede Medlemmer her, som kan sige mig, hvad utugtige Skrifter er. Det er et Spørgsmaal, der har været Strid om, saa vidt jeg ved, saa længe Straffeloven af 1866 har bestaaet, og der har været omtrent lige saa mange Meninger om det, som der har været Mennesker, i hvert Fald som der har været Jurister. Det turde derfor være rimeligt at vælge et andet Udtryk, saaledes at man lettere kunde se, hvad der menes med den Ting. Naar der staar: „Med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som ... foranstalter offentlig Foredrag, Forestilling eller Udstilling af utugtigt Indhold“, saa er dette lovlig strengt, synes jeg. Jeg sætter nu — hvad jeg ellers ikke saa forfærdelig nemt kunde tænke mig —, at jeg som Formand for en Forening indbød Fru Thit Jensen til at holde et Foredrag, og Fruen saa foreviste nogle mærkelige Billeder, som hun vist skal forevise somme Tider, der maatte blive anset for at være utugtige, eller hun holdt et Foredrag, der blev anset for at være utugtigt. At jeg, som foranstaltede dette Foredrag, saa skulde straffes med de 6 Maaneders Fængsel, synes jeg vilde være lige lovlig haardt. Det var dog rimeligere at straffe ikke den, der foranstalter dette, men den, som afholder den paagældende Udstilling, eller hvad det nu er. Det maatte i hvert Fald kunne siges noget tydeligere, og det bliver ikke bedre, naar der i § 237 siges: „Med Bøde straffes den, som reklamerer for eller udstiller, eller som paa forargelig Maade udbyder til Salg Genstande, om hvilke han ved eller burde vide, at de er tjenlige til at forebygge Følger af Samleje eller afbryde Svangerskab.“ Jeg vil gerne høre, hvorledes en stakkels Redaktør skal kunne vide dette, naar han optager en Annonce i sit Blad om saadanne Ting, som her er Tale om. Han kan ikke godt forvise sig om det i Forvejen; om han *bør* vide det, ved jeg ikke, men han *kan* ikke vide det. Der som „Berlingske Tidende“, der har særdeles mange Annoncer, hvoraf mange undertiden er temmelig taagede, skulde svare til alt dette, saa kom det til at have en halv Snes Mand siddende i Fængsel hele Tiden, for ellers kunde det ikke fortsætte med det Annoncevæsen. Det maatte dog vist være rimeligt at finde bedre Udtryk for disse

Ting, saaledes at man virkelig ved, hvad det er, det drejer sig om.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger om Kapitlet Berigelsesforbrydelser. Berigelsesforbrydelser var oprindelig Hovedsagen i Straffeloven. At berige sig ved Forbrydelse var noget af det værste, man kunde tænke sig, det skulde straffes strengt. Indtil 1808 var f. Eks. i England Hængning den almindelige Straf for at have stjaalet en Værdi af en Shilling, og hvis man havde stjaalet for 5 Shillings Værdi i en Butik, betød det ogsaa, at man skulde hænges. Det er vi heldigvis kommet langt bort fra, og i dette Straffelovforslag er Berigelsesforbrydelser trængt langt tilbage og afgrænset meget tydeligere, end de var tidligere. Man har heller ikke i saa høj Grad som tidligere brugt Gentagelsesprincippet. Det er alt sammen noget, der gør Forslaget mere human og langt bedre end før. De forfærdelige Domme, der undertiden er afsagt i Kraft af Gentagelsesprincippet, gav sig forleden Dag det Udslag, at en Mand, der havde stjaalet en gammel Frakke, som indbragte ham 20 Kr., hvoraf han kun havde naaet at spise de 5 op, fik 4 Aars Strafarbejde som Følge af, at han havde været straffet 5 Gange før, hvorimod omtrent i de samme Dage en Mand, der havde fraarret andre 90 000 Kr., kun fik 18 Maaneders Forbedringshus, fordi det var første Gang, han havde bedraget. Den Slags Forskel forekommer mig, aldeles urimelig, og det er godt, man kommer bort fra det ved det foreliggende Straffelovforslag; jeg tror, man endda kunde være kommet et Stykke endnu længere bort derfra.

Til Slut skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Forholdet mellem dette Straffelovforslag og Retsplejeloven. Der bebudes jo i Forslaget, at der skal komme en Lov, der skal saa at sige forbinde Retsplejeloven med Straffeloven. Baade i Kommissionens Udkast og i Bemærkningerne til Forslaget her og i de juridiske Afhandlinger, jeg som før sagt har læst i denne Anledning, tales der om, at Nævningerne skal have det ind med Skeer, de skal have det tydeligt, og det er derfor, vi skal have en ny Straffelov, Nævningerne trænger til at faa at vide klart og koncist, hvorledes der skal dømmes. Jeg tror nu ikke, det er saa nødvendigt for Nævningerne. Jeg synes, at Nævningerne klarer sig helt godt under den nye Retsplejelov. Naar undtages et enkelt Tilfælde, hvor jeg i alt Fald følte mig stødt over, at Nævningerne frikendte et ungt Par, der havde begaaet Barnemord — jeg synes, vi først og fremmest skal beskytte